

अथ पञ्चमोऽनुवाकः ।

चतुर्थे पर्यग्निकरणिया च च उक्ताः पञ्चमे अधिगुप्रैषवा-
दिनं होतारं प्रति मैत्रावरुणप्रेषोभिधीयते । कल्पः । यदा
जानात्युपप्रेष्य होतर्हव्या देवेभ्य इति मैत्रावरुणः प्रेष्यत्यजै-
दग्निरिति जपति । पाठस्तु । “अजैदग्निः । असनद्वाजं नि ।
देवो देवेभ्यो हव्याऽवाट् । प्राञ्जोभिर्हिन्वानः । धेनाभिः कल्प-
मानः । यज्ञस्यायुः प्रतिरन् । उप प्रेष्य होतः । हव्या देवेभ्यः”
इति । अथ शामित्रः मैत्रं प्रतिनियमनस्य पशोः पुरतो योयमुल्मु-
काख्योऽग्निरित्युच्यते । सोऽयम् ‘अग्निः’, ‘अजैत्’ जयतु । हविः-
सम्पादनसामर्थ्यमत्र जयः । ‘वाजं’ अन्नं, हविर्लक्षणं, ‘न्यसनत्’
नीयमानं सम्भजतु । ‘देवः’ द्योतनात्मकोऽयमग्निः, ‘देवेभ्यः’
देवार्थं, ‘हव्या’ हवींषि, ‘अवाट्’ आवहतु । किं कुर्वन्,
‘अञ्जोभिः’ अलिग्भिर्गतिभिः, ‘प्रहिन्वानः’ अग्रतो गच्छन्,
‘धेनाभिः’ प्रोणयित्रीभिर्दीप्तिभिर्धारणादिभिर्वा, ‘कल्पमानः’
सामर्थ्यं सम्पादयन्, ‘यज्ञस्य’ यज्ञवतो यजमानस्य ‘आयुः’,
‘प्रतिरन्’ प्रकर्षेण वर्द्धयन्, एवमयमग्निर्हव्यानि वहतु । हे
‘होतः’, ‘उपप्रेष्य’ प्रेष्यमाणमैत्रावरुणेन प्रेषितः सन् पश्चात्
प्रेष्य ज्ञापयसि । किं ज्ञापितव्यमिति तदुच्यते, ‘देवेभ्यः’
‘हव्या’ देवार्थं हवींषि ज्ञापय ॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः ।